

د حضرت نحمياه ڪتاب

پېژندگلو

د حضرت نحمياه په ڪتاب ڪښې مونږ گورو چې خُدائِ پاك د دُعا جواب وركوي. هغه د خلقو په ژوند ڪښې دلچسپي لري او هغوي له هغه هر څه وركوي د څه چې هغوي ته د هغه د حكمونو منلو دپاره حاجت وي. خُدائِ پاك حضرت نحمياه له د دېوالونو د بيا جوړولو دپاره د هر يو څيز او سامان بندويست وکړو، او په خپله يې د هغه خيال وساتلو او د يروشلم د ديوال جوړولو دپاره يې هغه له طاقت وركړو. د تڪليفونو باوجود د خُدائِ پاك مرضي پوره كيږي. خُدائِ پاك په هر څه قادر دے. هغه د يرې نه آزادي او حفاظت وركوي. د حضرت عيسيٰ مسيح نه څلور سوه پينځه څلوېښت كاله وړاندې د فارس بادشاه ارتخششتا بادشاه حضرت نحمياه يروشليم ته ولېږلو، حضرت نحمياه يو باوري اسرائيلي وو او هغه د يروشلم ديوال په جوړولو ڪښې مدد وكړو. د يهوديانو چې كومه درېمه پله د جلاوطني نه واپس تله د هغې سره حضرت نحمياه هم لارو. په هغه وطن ڪښې چې كوم نور خلق وو د هغوي د طرف نه هم سخت مخالفت وو او د يروشلم په خلقو ڪښې هم بې اتفاقي وه. خو حضرت نحمياه د دې دومره مخالفت باوجود بيا هم هغه دېوالونه آباد كړل. هغه د حكمت فېصلو سره په دې مخالفت فتح وموندله. نحمياه هغه څه كول څه چې خُدائِ پاك د هغه په زړه ڪښې اچول. كله چې خلقو يو ځل بيا په گناه كولو شروع وكړه نو هغوي ته حضرت نحمياه د حضرت عزرا په وسيله د كلام اورول شروع كړل. د حفظ كولو دپاره ۹:۵ آيت ”پاخئ او د مالڪ خُدائِ ستاسو د خُدائِ پاك ثناء صيفت وكړئ، د هغه ثناء صيفت همپشه همپشه كوي. د هغه د شان شوكت والا نوم دې بركتناك وي، دا دې د ټولو صيفتونو او بركتونو نه اوچت وي.“

د حضرت نحمياه د خپلو خلقو دپاره دُعا کول

۱) دا د حکلیاه د زوی د حضرت نحمياه کلام دے. کله چې ارتخششتا د فارس بادشاه وو نو د هغه د بادشاهی په شلم کال د کسلو په میاشت کبني زه یعنی حضرت نحمياه په مرکزی ښار سوسه کبني وم. ۲) زما ورور حناني د يهوداه د يو څو سړو سره راوړسېدو او ما د هغوی نه د يروشلم او د هغه يهوديانو په حقله تپوس وکړو کوم چې د بابل د جلاوطني نه راواپس شوی ؤو. ۳) هغوی ما ته ووييل چې کوم کسان د جلاوطني نه بچ شوی ؤو او د يهوداه صوبې ته واپس راغلی ؤو هغوی د لوی تکليف او بي عزتي سره مخ ؤو. هغوی ما ته دا هم ووييل چې د يروشلم دپوالونه تر اوسه پورې مات پراته دی او د دې دروازې د هغه وخت نه بيا نه دی جوړې شوې چې د کوم وخت نه هغه په اور سوزولې شوې وې. ۴) کله چې زه د دې هر څه نه خبر شوم، نو زه کښېناستم او ومې ژپل. څو ورځې زه غمژن وم او خوراک مې نه کولو. ما د آسمان خدای پاک ته سوال وکړو ۵) او ما ووييل، ”اے مالکۀ خدایه، د آسمان خدایه پاکه، اے عظیمه او د رُعب خدایه پاکه، ته د هغه چا سره خپل د رحم لوظ پوره کوې چې څوک در سره مینه کوی او ستا حکمونه منی، ۶) مالکۀ خدایه، ما ته وگوره او زما سوال واوره، لکه څنگه چې زه ستا د خدمتگارانو یعنی بنی اسرائیلو دپاره شپه او ورغ دُعا کوم. زه دا اقرار کوم چې مونږ بنی اسرائیلو گناه کړې ده. ما او زما پلار نیکه گناه کړې ده. ۷) مونږ ستا خلاف بدعملې کړې ده او تا چې څه حکم کړې وو په هغې مو عمل نه دے کړې. تا چې د خپل خدمتگار موسی په ذریعه کوم قانون مونږ له راکړې وو په هغې مو عمل نه دے کړې. ۸) ته اوس هغه څه رایاد کړه چې خپل خدمت کوونکی موسی ته دې فرمائیلی ؤو چې که تاسو بنی اسرائیلو ما سره بی وفائی وکړه، نو زه به تاسو په نورو قومونو کبني خواره واره کړم. ۹) خو که بیا تاسو ما ته راوگرځېدئ او زما په حکمونو عمل کوئ، نو زه به تاسو واپس هغه ځای ته راولم کوم ځای چې ما د خپل نوم د

درناوی دپاره خویش کرې دے، که تاسو د دنیا د یو سر نه تر بل سره پورې هم خواره واره یی. (۱۰) مالکه خدایه، دا ستا خدمتگاران او ستا خپل خلق دی. تا هغوی د خپل لوی طاقت او قوت سره په بیعه آزاد کړل. (۱۱) مالکه خدایه، اوس زما سوال واوره او د خپلو نورو ټولو خدمتگارانو دعاگانې واوره چې چا ته ستا د نوم په درناوی کولو کبني خوشحالی ملاویزی. او ما له کامیابی راکړه او داسې بادشاه نن په ما مهربانه کړه. د هغه په زړه کبني دا خبره واچوه چې په ما رحم وکړی. په هغه وخت کبني زه د بادشاه ساقی وم.

د حضرت نحمیه یروشلم ته تلل

۲ (۱) د ارتخششتا بادشاه د بادشاهی په شلم کال د نیسان په میاشت کبني په کوم وخت چې بادشاه له مے راغلل، نو ما مے واخستل او بادشاه له مې ورکړل. زه د هغه په حضور کبني د دې نه مخکبني هیڅکله نه وم خفه شوې، (۲) نو ځکه هغه تپوس وکړو، ”ته ولې دومره غمژن یې؟ ته خو بیمار هم نه یې، ما ته پته ده چې ته پېر سخت خفه یې.“ زه پېر زیات یرېدم (۳) او جواب مې ورکړو، ”بادشاه سلامت، خدای دې تا له پېر عمر درکړی. زه به ولې خفه نه یم چې په کوم ښار کبني زما پلار نیکه ښخ شوی دی هغه تباہ شوې دے او د هغې دروازې په اور تباہ شوې دی؟“ (۴) بادشاه را نه تپوس وکړو، ”ته څه غواړې؟“ نو ما د آسمانونو خدای پاک ته سوال وکړو، (۵) او بیا مې بادشاه ته ووئیل، ”بادشاه سلامت، که ته په ما باندې مهربانی کول غواړې او دا چې زما درخواست منظور کړې، نو ما له دا اجازت راکړه چې زه یهوداه ته لاړ شم، نو چې داسې زه هغه ښار بیا جوړ کړم چرته چې زما پلار نیکه ښخ شوی دی.“ (۶) نو بادشاه په هغه وخت کبني زما درخواست منظور کړو، چې مالکه د هغه په څنگ کبني ناسته وه. هغه زما نه تپوس وکړو چې د څومره وخت دپاره به ځي او بیا به کله واپس راځي، (۷) بیا ما هغه ته ووئیل چې په ما دا مهربانی وکړه

چې ما له د فرات سیند نمرپرېواته طرف ته د صوبې د حکمرانانو دپاره خطونه راکړه، چې په کښې هغوی ته دا لیکلی شوی وی چې ما له اجازت راکړی چې د هغوی په ملک کښې یهوداه ته په خپر سره سفر وکړم. (۸) ما د شاهي ځنگلو څوکیدار آسف دپاره هم یو خط وغوښتو، چې هغه ته په کښې لیکلی شوی ؤو چې د هغه قلعي د دروازو دپاره چې د خدای پاک د کور حفاظت کوی، د ښار د دېوالونو دپاره او د هغه کور دپاره ما له لرگی راکړی چې په کوم کښې به زه اوسېدم. ما چې څه غوښتی ؤو نو بادشاه ما له هغه هر څه راکړل، ځکه چې خدای پاک په ما مهربانه وو. (۹) نو بادشاه ما سره یو څو فوجی آفسران او په آسونو د سوارو کسانو یوه پله ولېږله او زه د نمرپرېواته طرف ته فرات په سفر باندې روان شوم. هلته مې حکمرانانو له د بادشاه خطونه ورکړل. (۱۰) خو د بیت حورون ښار سنبلط، او طویبیه چې هغه د عمون صوبې یو آفسر وو، خبر شو چې څوک راغلی دی چې د بنی اسرائیلو د فائدي دپاره کار کوی، نو هغوی پر زیات خفه شول.

د نحمیاه د یروشلم د دېوالونو معائنه کول

(۱۱) زه یروشلم ته لاړم او تر درېو ورځو پورې (۱۲) ما هیچا ته هغه خبره ونه کړه چې کومه خدای پاک زما په زړه کښې د یروشلم په حقله اچولې وه. بیا په نیمه شپه زه پاڅېدم او بهر لاړم، یو څو ملگری مې ځان سره کړل. مونږ صرف یو ځناور د ځان سره بوتلو، دا هغه خر وو چې په کوم زه سور وم. (۱۳) کله چې زه د ښار نه روان شوم نو تر اوسه پورې شپه وه. د وادی په دروازه باندې ووتلم او د گیدر کوهی نه تېر شوم او د گند دروازې ته لاړم. کله چې زه روان وم، نو ما د ښار غورزېدلی دېوالونه او هغه دروازې ولیدې کومې چې په اور تباه شوې وې. (۱۴) نو بیا زه د فوارې دروازې ته او د بادشاه تالاب ته لاړم، خو په کوم خر باندې چې ما سورلی کوله نو هغه د تېرېدو لار پیدا نه کړه، (۱۵) بیا زه لاندې د قدرون وادی ته لاړم او په خر باندې سور وم، دېوال ته مې کتل. بیا زه په هغه لار

راواپس شوم چې په کومه راغله وم او د وادی په دروازه باندې واپس ښار ته لارم. (۱۶) د هغې علاقې یو آفسر ته هم دا پته ونه لگېده چې زه چرته وم یا مې څه کول. تر اوسه پورې ما یهودیانو، امامانو، مشرانو، آفسرانو، یا بل چا ته هیڅ نه وئیلی چې څوک به دا کار کوی. (۱۷) خو بیا ما هغوی ته وئیل، ”گورئ مونږ په دې وجه په تکلیف کښې یو چې یروشلیم تباہ شوی دی او د دې دروازې سوزولې شوې دی. راځئ چې د یروشلیم دېوالونه بیا جوړ کړو او د دې بې عزتۍ نه ځان خلاص کړو.“ (۱۸) او ما هغوی ته وئیل چې خدای پاک زما څنگه مل وو او هغه څه مې ورته وئیل چې ما ته بادشاه وئیلی وو. نو هغوی په جواب کښې وئیل، ”راځئ چې د دېوالونو په جوړولو بیا شروع وکړو.“ او هغوی د ښکې په دې کار کولو باندې شروع وکړه. (۱۹) کله چې سنبلط حورونی، عمونی طوبیاه او چشم نومی یو عربی زمونږ د منصوبې نه خبر شول، نو هغوی په مونږ پورې ټوټې او مسخرې وکړې او وې وئیل، ”تاسو دا څه شروع کړی دی؟ ولې تاسو د بادشاه خلاف بغاوت کول غواړئ؟“ (۲۰) ما جواب ورکړو، ”د آسمان خدای پاک به مونږ له کامیابۍ راکړی. مونږ د هغه خدمت کوونکی یو او مونږ کار شروع کوو. خو تاسو په یروشلیم کښې د جائیداد لرلو هیڅ حق نه لرئ، او نه حصه لرئ.“

د یروشلیم د دېوال بیا جوړېدل

۳ (۱) بیا مشر امام الیاسب او د هغه ملگرو امامانو د گډو دروازه بیا جوړه کړه، هغوی هغه وقف کړه او دروازې یې په خپل ځای ولگولې. هغوی د سلو مینارو پورې دېوال او د حنن ایل میناره پورې دېوال وقف کړو. (۲) د یریحو خلقو ورپسې برخه جوړه کړه. د امری زوی زکور بله برخه جوړه کړه. (۳) د سناآه قبیلې د کبانو دروازه جوړه کړه. هغوی تیرونه او دروازې په خپل ځای باندې ولگولې، د دروازې د تالا کولو دپاره یې سیخونه او زنجیرونه ولگول. (۴) د

اورياہ زوئ او د هقوض نمسی مريموت ورپسي برخه جوړه کړه. د برکياہ زوئ او د مشيزب ایل نمسی مسلام ورپسي برخه جوړه کړه. د بعنه زوئ صدوق بله برخه جوړه کړه. (۵) د تقوع سرو ورپسي برخه جوړه کړه، خو د هغوی مشرانو د هغه کار کولو نه انکار وکړو کوم کار چې هغوی ته خپلو ټپکدارانو حواله کړی وو. (۶) د فاسح زوئ یویدع او د بسودياہ زوئ مسلام د یسانه دروازه بیا جوړه کړه. هغوی تیرونه او دروازې په خپلو ځایونو کښې ولگول او د تاله کولو دپاره یې په دروازه کښې اړمونه او گنډې ولگول. (۷) د جبعون ملطياہ، د مرونوت یدون او د جبعون او مصفاه سرو ورپسي برخه جوړه کړه چې د نمرپرېواته طرف ته فرات د حکمران کور پورې حصه وه. (۸) د حرهياہ زوئ عزى اېل زرگر ورپسي برخه جوړه کړه. حننياه عطر جوړوونکی ورپسي برخه جوړه کړه، چې د پلن دېوال پورې حصه وه. (۹) د یروشلم د نیمې ضلعي حکمران د حور زوئ رفاياہ ورپسي برخه جوړه کړه. (۱۰) د حرومف زوئ یدعياہ ورپسي برخه جوړه کړه، کومه چې د هغه د خپل کور سره نږدې وه. د حسبنياه زوئ حطوش ورپسي برخه جوړه کړه. (۱۱) د حارم زوئ ملکياہ او د پخت موآب زوئ حسب دوی دواړو ورپسي برخه او د تنور میناره یې جوړه کړه. (۱۲) د یروشلم د نورې نیمې ضلعي حکمران یعنی د هلوحيس زوئ سلوم ورپسي برخه جوړه کړه. د هغه لونیو په دې کار کښې د هغه مدد کولو. (۱۳) حنون او د زنوح ښار اوسېدونکو د وادی دروازه بیا جوړه کړه. هغوی هغه دروازې په خپلو خپلو ځایونو باندې ولگولې، هغوی د دروازې تالا کولو دپاره په دې کښې سیخونه او زنځیرونه ولگول او د گند دروازې پورې هغوی پینځه سوه گزه دېوال بیا جوړ کړو. (۱۴) د بیت هکرم ضلعي حکمران د ریکاب زوئ ملکياہ د گند دروازه بیا جوړه کړه. هغه دروازې په خپلو ځایونو باندې ولگولې او د دروازې تالا کولو دپاره یې په کښې سیخونه او زنځیرونه ولگول. (۱۵) د مصفاه ضلعي حکمران د کولحوزه زوئ سلوم د فوارې دروازه بیا جوړه کړه. هغه د دروازې دپاسه چت جوړ کړو، دروازې یې په خپل ځای باندې ولگولې او سیخونه او زنځیرونه یې په کښې

ولگول. د سلح تالاب سره د شاهي باغ سره نږدې هغه دېوال جوړ کړو، دا تر هغه ځای پورې وو چرته چې د داؤد د ښار نه لاندې پورې کوزې شوې وې. (۱۶) د بیت‌صور د نیمې ضلعي حکمران د عزیزق زوی نعمیاه ورپسې برخه جوړه کړه، چې دا د داؤد د خاندان د قبرستان، تالاب او د فوجیانو کورونو پورې وه.

هغه لیویان چې چا په دېوال باندې کار کولو

(۱۷) دې لیویانو د هغه دېوال نورې برخې بیا جوړې کړې: د بانی زوی رحوم ورپسې برخه جوړه کړه، د قعیله د نیمې ضلعي حکمران، حسبیاه د خپلې ضلعي د طرفه ورپسې برخه جوړه کړه، (۱۸) د قعیله د نورې نیمې ضلعي د حکمران د حنّاد زوی باوی ورپسې برخه جوړه کړه، (۱۹) د مصفاه حکمران د یشوع زوی ایصر د وسلې د ګودام په مخکښې ورپسې حصه جوړه کړه، دا تر هغه ځای پورې وه چرته چې دېوال تاویزی، (۲۰) د زبی زوی باروک ورپسې برخه جوړه کړه، دا تر هغه ځای پورې وه چرته چې د مشر امام الیاسب کور ته د ننوتلو دروازه وه، (۲۱) د اوریاه زوی او د هقوض نمسی مریموت ورپسې برخه جوړه کړه، چې دا د الیاسب د کور تر آخری سر پورې رسېدلې وه.

هغه امامان چې په دېوال یې کار کولو

(۲۲) دې امامانو د دېوال یو څو نورې برخې بیا جوړې کړې: د یروشلم د ګېرچاپېره علاقې نه امامانو ورپسې برخه بیا جوړه کړه، (۲۳) بنیامین او د حسوب ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغوی کورونو ته مخامخ وه، د معسیاه زوی او د عننیاه نمسی عزریاه ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغه د کور مخې ته وه، (۲۴) د حنّاد زوی بنوئی ورپسې برخه جوړه کړه، چې دا د عزریاه د کور نه واخله د دېوال د ګوټ پورې وه، (۲۵) - (۲۶) د اوزی زوی فالال ورپسې برخه جوړه کړه، د دېوال د ګوټ نه او د څوکیداری دربار ته نږدې د

محل برنی مینارې نه یې شروع وکړه، د پرعوس زوئ فداپاه ورپسې برخه جوړه کړه، دا برخه د هغه ځای پورې وه چې نمرخاته طرف ته یې د اوبو دروازه او د ځدای پاک د کور د څوکیداری اوچته میناره وه. دا برخه د ښار د هغه حصې سره نزدې وه چې نوم یې عوفل وو، چرته چې د ځدای پاک د کور کاریگران اوسېدل.

د دېوال نور جوړوونکی

۲۷ د تقوع سپرو ورپسې برخه جوړه کړه، د هغوی دویمه برخه، د هغه ځای نه واخله چې د ځدای پاک د کور د څوکیداری د لوئی مینارې مخامخ وه د هغې نه واخله تر عوفل سره نزدې دېوال پورې وه. ۲۸ د امامانو یوې قبیلې ورپسې برخه جوړه کړه، چې شمالی طرف ته د آسونو د دروازې نه تلې وه، هر یو د خپل کور په مخکښې حصه جوړه کړه. ۲۹ د امیر زوئ صدوق ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغه کور په مخکښې وه. د نمرخاته طرف دروازې څوکیدار د سکانپاه زوئ سمعیاه ورپسې برخه جوړه کړه. ۳۰ د شلمپاه زوئ حننپاه او د صلف شپږم زوئ حنون ورپسې دویمه برخه جوړه کړه. د برکیاه زوئ مسلام ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغه کور مخې ته وه. ۳۱ ملکپاه زرگر ورپسې برخه جوړه کړه، دا تر هغې پورې وه چې کوم کور د ځدای پاک د کور کاریگرو او سوداگرو استعمالولو، کوم چې د حاضرې دروازې سره وو، دا د هغه کوټې سره نزدې وو چې د شمالی نمرخاته طرف ته د گوټ دېوال دپاسه وو. ۳۲ زرگرانو او سوداگرو آخری برخه جوړه کړه، دا د گوټ سره د کوټې نه واخله د گپو د دروازې پورې وه.

د حضرت نحمیاه کامیابېدل

۴ کله چې سنبلط خبر شو چې مونږ یهودیانو دېوال جوړول بیا شروع کړی

دی، نو هغه سخت غصه شو او مونږ پورې یې خندا شروع کړه. (۲) د خپلو ملگرو او د سامری فوجیانو په مخکښې یې ووئیل، ”دا بدبخته یهودیان چې څه کوی د هغې په حقله یې څه خیال دی؟ د هغوی اراده د ښار بیا جوړولو ده څه؟ ولې د هغوی خیال دا دی چې صرف د یو څو قربانو پیش کولو په وجه به هغوی هغه دېوال په یوه ورځ کښې جوړ کړی؟ هغوی د سوزېدلو کانو او د ملبې د ډېری نه د عمارت کانی جوړولې شی څه؟“ (۳) طویبیا هلته د هغه په څنگ کښې ولاړ وو او دا خبره یې وکړه، ”هغوی څه قسم دېوال جوړولې شی؟ داسې چې یو لومېره یې هم راغورزولې شی.“ (۴) ما دُعا وکړه، ”خدايه پاکه، د هغوی خندا واوره چې په مونږ پورې یې کوی، د هغوی کنځل دې هم هغوی ته بلا شی. هغوی دې وتښتولې شی او پردی ملک ته دې قېدیان بوتلې شی. (۵) هغوی چې کوم بد عمل کوی هغه مه معاف کوه او د هغوی گناهونه مه هېروه، ځکه چې مونږ کله دېوال جوړولو نو هغوی زمونږ بې عزتی کړې ده.“ (۶) نو مونږ د دېوال په جوړولو باندې لگیا و او دا دېوال زر د نیم اوچتوالی پورې جوړ شو، ځکه چې خلقو به په شوق سره د دې کار کولو. (۷) خو کله چې سنبط، طویبیا، او د عربو، د عمون او د اشدود خلقو واورېدل چې د یروشلم د دېوال د بیا جوړېدلو کار شروع شوی وو او چې د دېوال غورزېدلی ځایونه بیا جوړېږی نو هغوی سخت غصه شو. (۸) نو هغوی ټولو دا منصوبه جوړه کړه چې راشی او په یروشلم باندې حمله وکړی او گډوډی پیدا کړی، (۹) خو مونږ خپل خدای پاک ته سوال وکړو او د هغوی خلاف مو شپه او ورځ په څوکیداری باندې سپری ولگول. (۱۰) د یهوداه خلقو یوه سندره لرله او هغوی ووئيله، ”مونږ مزدوران کمزوری شوی یو، دومره ماتې څښتې به څنگه اوچتوو. مونږ دا دېوال نن څنگه جوړ کړو؟“ (۱۱) زمونږ د دشمنانو خیال دا وو چې مونږ به خپل دشمنان ونه گورو او نه به تر هغې پورې دا پته راته ولگی چې څه کښې چې ترڅو پورې هغوی مونږ ته رارسېدلی نه وی، مونږ به ووژنی او زمونږ کار به بند کړی. (۱۲) خو چې زمونږ د دشمنانو سره کوم یهودیان اوسېدل هغوی وخت په وخت راتلل او چې

زمونږ دشمنانو زمونږ خلاف کومې منصوبې جوړولې نو د هغې نه به يې خبرولو. **(۱۳)** نو ما خلقو له توري، نېزې او غشي ورکړل او قبيله په قبيله مې د دېوال شاته په هغه ځايونو کښې ودرول چرته چې کار لا ختم شوي نه وو. **(۱۴)** ما ته پته ولگېده چې خلق یرېدلی و، نو ما هغوي، او د هغوي مشرانو او آفسرانو ته ووييل، ”زمونږ د دشمنانو نه مه یرېږئ. ياد ساتئ چې مالک خدای پېر لوی او یروونکې دے او ستاسو وطندارانو، ستاسو زامنو، لویو، ښځو او ستاسو د کورونو دپاره جنگ وکړی.“ **(۱۵)** زمونږ دشمنان خبر شول چې مونږ ته دا پته لگېدلې ده چې هغوي څه منصوبه جوړوله او چې خدای پاک د هغوي منصوبې خرابې کړې دي. نو مونږ ټول د دېوال د بیا جوړولو دپاره واپس روان شو. **(۱۶)** د هغه وخت نه واخله زما نيمو سړو به کار کولو او نيم کسان به د څوکيداری دپاره ولاړ و. هغوي زغري اغوستې وې او نېزې، پالونه او غشي ورسره و. او زمونږ مشرانو د خلقو سره پوره مدد کولو، **(۱۷)** يعنې د هغه خلقو سره چا چې دېوال جوړولو. چې کومو کسانو به د عمارت سامان وړلو نو هغوي به هم په يو لاس باندې کار کولو او په بل لاس کښې به يې وسله نيولې وه، **(۱۸)** او هر چا به چې د جوړولو کار کولو نو هر يو به په خپله ملا پورې توره تړلې وه خو چې کوم سړی به د خبرداری دپاره بيگل غږولو نو هغه به ما سره ايسارېدو. **(۱۹)** ما خلقو، د هغوي آفسرانو او مشرانو ته ووييل، ”دا کار په دومره پېره فاصله باندې خور دے چې مونږ په دېوال باندې د يو بل نه پېر زيات لرې يو. **(۲۰)** که تاسو د بيگل آواز واورئ، نو ما ته راغونډ شئ. زمونږ خدای پاک به زمونږ دپاره جنگ کوی.“ **(۲۱)** نو هره ورځ، د سحر نه واخله د شپې تر هغه وخته پورې چې ستوری به رابښکاره شول، زمونږ نيمو کسانو به کار کولو، خو هغه نور نيم به د نېزو سره د څوکيداری دپاره ولاړ و. **(۲۲)** په هغه وخت کښې ما هغه مشرانو سړو ته ووييل چې هغوي او د هغوي ټول مدد کوونکی به د شپې په يروشلم کښې ايسارېږی، نو چې داسې مونږ د شپې د ښار څوکيداری کوو او د ورځې به کار کوو. **(۲۳)** ما د شپې هم خپلې جامې نه ويستلې، نه زما ملگرو، نه زما خدمتگارانو او نه زما څوکيدارانو ويستلې. او که مونږ د اوبو دپاره هم تلو نو مونږ ټولو به وسله د ځان

د حضرت نحمیاء د غریبانانو دپاره فکر مند کیدل

۵ ﴿۱﴾ څه موده وروستو پېرو سپرو او بنځو، د خپلو یهودیانو خلاف شکایت شروع کړو. ﴿۲﴾ څه کسانو ووئیل، ”زمونږ خاندان غټ شوے دے او د ژوندی پاتې کېدو دپاره مونږ ته د خوراک ضرورت دے.“ ﴿۳﴾ څه کسانو ووئیل، ”مونږ خپل پتی، د انگورو باغونه او خپل کورونه د دې دپاره گاڼه کړی دی چې د قحط په وخت کېنې راته کافی خوراک ملاو شی.“ ﴿۴﴾ خو څه کسانو دا هم ووئیل، ”مونږ پېسې قرض کړې وې چې په خپلو پتو او د انگورو په باغونو مو بادشاه له محصول ورکړی. ﴿۵﴾ مونږ یهودیان د یو نسل نه یو. ولې زمونږ بچی د هغوی د بچو په شان نه دی؟ خو بیا هم مونږ مجبور یو چې د خپلو بچو نه غلامان جوړوو. زمونږ څه لویه د وړاندې نه د وینځو په توگه خرڅې شوې دی. مونږ په دې وجه بې مددگار یو چې زمونږ پتی او د انگورو باغونه زمونږ نه اخستے شوی دی.“ ﴿۶﴾ کله چې ما د هغوی شکایتونه واورېدل، نو زه غصه شوم. ﴿۷﴾ په دې باندې د سوچ کولو نه پس، ما د خلقو مشران او آفسران ورتل او ورته مې ووئیل، ”تاسو د خپلو خلقو نه سود اخلی.“ نو ما د دې دپاره د خلقو یو جرگه راوغوښته چې د دې مسئلې حل راویاسو ﴿۸﴾ او ورته مې ووئیل، ”زمونږ چې څومره وس وی نو مونږ خپل هغه یهودی خپلوان واپس اخلو کومو چې خپل ځانونه په غېرو خلقو باندې خرڅ کړی دی. خو اوس تاسو خپل رسته داران او خپل خلق دې ته مجبوروی چې خپل ځانونه په تاسو باندې خرڅ کړی.“ مشران خاموش ولاړ وو او د وئیلو دپاره ورسره هیڅ هم نه وو. ﴿۹﴾ بیا ورته ما ووئیل، ”تاسو چې څه کوئ دا ټیک نه دی. په کار دی چې تاسو زمونږ د خدای پاک نه په یره کېنې ژوند تېر کړئ نو چې مونږ د غېرو قومونو د دشمنانو د پېغور نه خپل ځانونه بچ کړو. ﴿۱۰﴾ ما خلق دې ته پرېښی دی چې زما نه پېسه او غله قرض واخلی او هم

زما د ملگرو او خلقو نه چې زما دپاره کار کوی. نو راضی چې دا سود اخستل بند کړو. (۱۱) نو تاسو به نن خامخا هغوی له د هغوی پتی، د انگورو باغونه، د زیتونو ونې او د هغوی کورونه واپس ورکوی. او لکه کله چې مو پېسې، غله، د انگورو نوی مے او د زیتونو تېل قرض ورکول او چې کوم سود مو ترې نه اخستے دے هغه واپس ورکړی. (۱۲) مشرانو ورته وویل، ”تا چې خه وویل مونږ به هغه هم دغه شان وکړو. مونږ به جائیدادونه واپس کړو او د قرض د راغونډولو کوشش به نه کوو.“ نو ما امامان راوغوښتل او د هغوی په مخکښې مې د مشرانو نه دا قسم واخستلو چې هغوی اوس اوس کومه وعده وکړه نو هغه به پوره کوی. (۱۳) نو ما خپله لمن وڅنډله او ومې وویل، ”که تاسو دا وعده پوره نه کړه، نو خدای پاک دې تاسو د خپلو کورونو او خپلو جائیدادونو نه داسې وڅنډی.“ نو ټولو خلقو په جواب کښې وویل، ”آمین“ او هغوی د مالک خدای ثناء صفت وکړو. او خلقو هم هغه شان وکړل چې څنگه یې وعده کړې وه.

د حضرت نحمیاه سخاوت

(۱۴) په هغه ټولو دولسو کالو کښې چې زه د یهوداه د ملک حکمران وم، د ارتخششتا د سلطنت د شلم کال نه د هغه د بادشاهی د دوه دېرشم کال پورې، نه ما او نه زما خپلوانو هغه خوراک خوړلے دے چې کوم د حکمران دپاره مقرر وو. (۱۵) زما نه مخکښې به چې کوم یو حکمران هم په دفتر کښې وو هغه به په خلقو بوج وو. د میو او د خوراک دپاره به یې هره ورځ ترې نه څلوېښت د سپینو زرو سیکې غوښتې. د هغوی نوکرانو به هم د خلقو سره زیاتے کولو. خو ما به د هغوی په شان کار نه کولو، ځکه چې زه د خدای پاک نه یرېدلیم. (۱۶) ما خپل ځان د دېوال د بیا جوړولو دپاره وقف کړے وو او هیڅ جائیداد مې نه اخستلو. هر چا چې زما دپاره کار کولو نو هغه د دېوال په بیا جوړېدو کښې شریک وو. (۱۷) ما به د خپل دسترخوان نه هره ورځ یو نیم سل یهودیانو او د هغوی مشرانو له روتی ورکوله. دا د هغه ټولو خلقو نه علاوه وو کوم چې د گېرچاپېره ملکونو نه

ما له راغلی ؤو. (۱۸) هره ورخ به می یو غویے، شپږ بښه گډان او ډېرې چرگې تیارولې او په هره لسمه ورخ می د انګورو د تازه میو بندویست کولو. خو بیا هم ما هغه پېسې نه غوښتلې کومې چې د حکمران دپاره مقررې وې، ځکه چې خلقو ډېر دروند بوج برداشت کولو. (۱۹) نو اے خدایه پاکه، زه ستا نه سوال کوم چې زما هغه هر یو کار یاد ساته چې ما د دې خلقو دپاره کړے دے.

د حضرت نحمیاه خلاف منصوبې

۶ (۱) سنبط، طوبیاه، عربی چشم او زمونږ نور دشمنان خبر شول چې مونږ د دېوال جوړول ختم کړی دی او چې په دې کښې یو مات ځای هم پاتې نه دے، اگر چې مونږ د دروازو په ځایونو کښې دروازې هم لانه وې لگولې. (۲) نو سنبط او چشم ما له یو پیغام راولېږلو، دا مشوره یې راکوله چې د اونیو په مېدان کښې په یو کلی کښې زه د هغوی سره ملاو شم. خو ما ته پته ولگېده چې دا ما ته د هغوی د نقصان رسولو یوه منصوبه وه. (۳) ما هغوی له پیغام وړونکي ولېږل چې ورته ووائی، ”زه یو اهم کار کوم او لاندې نه شم درتلے. صرف تاسو سره ملاوېدو دپاره خپل کار نه شم بندولے.“ (۴) هغوی څلور ځلې ما له هم دغه پیغام راولېږلو او هر ځل ما هغوی له هم دغه جواب ورولېږلو. (۵) بیا سنبط خپل یو نوکر ما له د پینځم پیغام سره راولېږلو، دا د خط په شکل کښې وو او دا خط کولاو وو. (۶) ما ولوستلو، ”جشمه ووئیل چې په گاوندیانو کښې دا افواه خوره ده چې ته او یهودیان د بغاوت اراده لرئ نو دا ځکه تاسو دا دېوال بیا جوړوئ. هغه دا هم ووئیل چې ستا منصوبه دا ده چې خپل ځان بادشاه کړې (۷) او تا د یو څو پېغمبرانو بندویست کړے دے چې په یروشلم کښې دا اعلان وکړی چې ته د یهوداه بادشاه یې. خو بادشاه سلامت به یقیناً د دې نه خبر شی، نو ځکه زه دا مشوره درکوم چې مونږ دواړه ملاو شو چې په حالاتو باندې خبرې وکړو.“ (۸) نو ما هغه له جواب ورولېږلو، ”ته چې څه وائې په هغه کښې هیڅ هم

رښتيا نشته. دا هر څه تا د خپل ځان نه جوړ کړی دی.“ (۹) د هغوی دا کوشش وو چې مونږ ویروی چې کار بند کړو. خو ما دُعا وکړه، ”خُدایه پاکه، ما له طاقت راکړه.“ (۱۰) په هغه وخت زه د مهیطب اېل نمسی او د دلایاه زوی سمعیاه سره ملاوېدو له لارم، چې هغه د دې قابل نه وو چې د خپل کور نه لار شی. هغه ما ته ووئیل، ”زه او ته به لار شو او د خُدای پاک د کور په مقدس ځای کښې به دواړه پټ شو او دروازې به تالا کړو، ځکه چې هغوی ستا د وژلو دپاره راروان دی. نو هغوی به ستا د وژلو دپاره د شپې راشی.“ (۱۱) ما په جواب کښې ورته ووئیل، ”زه داسې سرې نه یم چې وتښتم او پټ شم. ستا خیال دا دے څه چې زه به د خپل ژوند د بچ کولو دپاره د خُدای پاک په کور کښې پټېږم؟ زه به داسې نه کوم.“ (۱۲) کله چې ما په دې باندې سوچ وکړو، نو ما ته پته ولگېده چې خُدای پاک د سمعیاه سره خبرې نه دی کړې، خو طویبیا او سنبلط هغه له دې دپاره رشوت ورکړے دے چې ما له دا خبردارے راکړی. (۱۳) هغوی هغه له دې دپاره پېسې ورکړې وې چې ما ویروی او زه گناه وکړم، نو چې هغوی زما شُهرت خراب کړی او ما سپک کړی. (۱۴) ما دُعا وکړه، ”خُدایه پاکه، چې طویبیا او سنبلط څه کړی دی هغه یاد ساته او سزا ورکړه. هغه بنځه نوعیدیا او نور ټول پېغمبران یاد ساته چا چې زما د یرولو کوشش کړے دے.“

د کار ختمول

(۱۵) د کار دوه پنځوسمې ورځې نه پس د الول د میاشتي په پینځویشتمه ورځ ټول دېوال ختم شو. (۱۶) کله چې په گېرچاپېره مُلکونو کښې زمونږ دشمنان د دې نه خبر شول، نو هغوی ویرېدل او خپل ځانونه ورته کمزوری ښکاره شول، ځکه چې هغوی ته پته وه چې دا کار د خُدای پاک د مدد سره شوے دے. (۱۷) په دې ټول وخت کښې د یهودیانو مشرانو او طویبیا یو بل ته پېر خطونه لېږل رالېږل. (۱۸) په یهوداه کښې دېرو خلقو د طویبیا ملگرتیا ځکه کوله چې د هغه سخر د اړخ زوی سکانیاه یهودی وو. د دې نه علاوه، د هغه زوی یهوحنان د برکیاه د

زوی د مسلام لور واده کړې وه. (۱۹) طویبیاه چې کوم بښه کارونه کړی و نو خلقو به د هغې ټولو په حقله زما په وړاندې خبرې کولې او ما چې څه وئیل نو هغه به یې طویبیاه ته وئیل. او هغه زما د یرولو دپاره خطونه رالېږل.

۷ (۱) نو دېوال بیا جوړ شو، ټولې دروازې په خپلو ځایونو کېنې ولگولې شوې او څوکیداران، حمد ویونکی او لیویان مقرر کړې شول. (۲) ما دوه سپرې د یروشلم په ښار باندې مشران مقرر کړل، هغه زما ورور حنای او د قلعه مشر آفسر حننیاه و. حننیاه اعتمادی سپرې وو او هغه د نورو نه زیات د خدای پاک نه یرېدو. (۳) ما هغوی ته وئیل، ”ترڅو پورې چې نمر تود شوې نه وی نو د یروشلم دروازې به نه کولاوئ. په کوم وخت کېنې چې څوکیداران په ماښام کېنې چټې کوی نو هغوی دې دروازې بندوی او اړمونه دې ورته واچوی. ما هغوی ته دا هم وئیل چې د یروشلم د اوسېدونکو خلقو نه یو څو څوکیداران مقرر کړئ چې څه کسانو ته په کېنې خاص ځایونه حواله شی او نور دې د خپلو کورونو نه گېرچاپېره گشت کوی.“

د هغه کسانو تفصیل چې د جلاوطنی نه راواپس شول

(۴) یروشلم یو لوی ښار وو، خو پېر خلق په کېنې نه اوسېدل او پېر کورونه په کېنې نه و جوړ شوی. (۵) خدای پاک دا خیال زما په زړه کېنې واچولو چې دا خلق، د هغوی مشران او آفسران راغونډ کړم او د هغوی نسبنامه وگورم. ما د هغه خلقو حساب کتاب پیدا کړو کوم چې اول د جلاوطنی نه راواپس شوی و او ما ته چې کوم معلومات ملاو شول هغه دا دی: (۶) پېر جلاوطن شوی کسان د بابل صوبې نه لاړل او یروشلم او یهوداه ته راواپس شول، هر یو خپل ښار ته راغلو. د هغوی خاندان په بابل کېنې د جلاوطنی په دوران کېنې د هغه وخت نه اوسېدې چې نبوکدنضر بادشاه هغوی هلته قېدیان بوتلی و. (۷) د هغوی مشران

دا وُو، زُرْبابل، يشوع، نجمياه، عزرباه، رعمياه، نجماني، مردكي، بلشان، مسفرت، بگوي، نُحوم او بعنه. (٨) - (٢٥) دا د بني اسرائيلو د ډلو تفصيل دے، دا تفصيل د هغه هرې قبيلې د كسانو د شمېر سره دے كوم چې د جلاوطني نه راواپس شول: د پرعوس اولاد دوه زره يو سل او دوه اويا، د سفتياه اولاد درې سوه او دوه اويا، د ارخ اولاد شپږ سوه او دوه پنځوس، د پخت مواب اولاد چې هغوي د يشوع او يواب اولاد وو، په شمېر كېنې دوه زره اته سوه او اتلس وُو، د عيلام اولاد يو زر دوه سوه څلور پنځوس، د زتو اولاد اته سوه او پينځه څلوېښت، د زكي اولاد اووه سوه او شپېته، د بنوي اولاد شپږ سوه او اته څلوېښت، د ببي اولاد شپږ سوه او اته ويشت، د عزجاد اولاد دوه زره درې سوه او دوويشت، د ادونقام اولاد شپږ سوه او اووه شپېته، د بگوي اولاد دوه زره او اووه شپېته، د عدین اولاد شپږ سوه او پينځه پنځوس، د اطير اولاد چې د هغه نوم حزقياه هم وو، دوه كم سل كسان، د حاشوم اولاد درې سوه او اته ويشت، د بضي اولاد درې سوه او څلويشت، د خاريف اولاد يو سل او دولس، د جبعون اولاد پينځه كم سل. (٢٤) - (٣٨) د كومو خلقو پلار نيکه چې په دې ښارونو كېنې اوسېدل هغوي هم راواپس شول: بيت لحم او نطوفه، يو سل او اته اتيا كسان، عنتوت، يو سل او اته ويشت كسان، بيت عزموت، دوه څلوېښت كسان، قريتي عريم، كفيره او بيروت، اووه سوه او درې څلوېښت كسان، راما او جبعه، شپږ سوه او يوويشت كسان، مكماس، يو سل او دوويشت كسان، بيت ايل او عي، يو سل او دوويشت كسان، د بل نبو دوه پنځوس كسان، د بل عيلام يو زر دوه سوه او څلور پنځوس كسان، حارم، درې سوه او شل كسان، يريحو، درې سوه او پينځه څلوېښت كسان، لد، حاديد او اونو، اووه سوه او يوويشت كسان، سناآه، درې زره نهه سوه او دېرش كسان. (٣٩) - (٤٢) دا د امامانو د ډلو تفصيل دے چې هغوي د جلاوطني نه راواپس شول: د يشوع اولاد يدعياه، نهه سوه او درې اويا، امير، يو زر او دوه پنځوس، فشحور، يو زر دوه سوه او اووه څلوېښت، حارم، يو زر او اوولس. (٤٣) - (٤٥) د ليويانو قبيلې چې د جلاوطني نه

راواپس شوې: د هوداوه اولاد يشوع او قدمی اېل، څلور اویا، د آسف اولاد د
 خدای پاک د کور موسیقاران یو سل او اته څلوېښت، د خدای پاک د کور
 څوکیداران چې د سلوم، اطیر، طلmon، عقوب، حطیطا او شویبی اولاد وو هغوی
 یو سل او اته دېرش وو. (٤٤-٥٦) د خدای پاک د کور د خدمتگارانو قبیلې چې د
 جلاوطني نه راواپس شول: ضیحا، حسوفا، طبعوت، قروس، سیعا، فدون، لباڼه،
 حجاب، شملي، حنان، جدیل، جحر، ریایا، رضین، نقودا، جزام، عزا، فاسح،
 بسی، معونیم، نفوسیم، بقبوق، حقوفا، حرحور، بضلوت، محیدا، حرشاه،
 برقوس، سسیرا، تامح، نضیاح او خطیفا. (٥٧-٥٩) د سلیمان د نوکرانو قبیلې چې
 د جلاوطني نه راواپس شول: سوطی، سوفرت، فریدا، یعله، درقون، جدیل،
 سفطیاه، حطیل، فوکرت هضبائیم او امون. (٦٠) د خدای پاک د کور د
 خدمتگارانو اولاد او د سلیمان د هغه نوکرانو شمېر اته کم څلور سوه وو کوم
 چې د جلاوطني نه راواپس شول. (٦١-٦٢) د دلایا، طویبیا او نقودا د پلو کسان
 شپږ سوه او دوه څلوېښت وو کوم چې د تل ملح، تل حرشا، کروب، عدون او
 امیر بنارونو نه راواپس شول، خو هغوی دا نه شول ثابتولې چې هغوی د بنی
 اسرائیلو اولاد دي. (٦٣-٦٤) د امامانو دې پلو داسې هیڅ شجره نسب پیدا نه
 کړو چې هغوی د خپل پلار نیکه ثبوت پېش کړي: حبایا، هقوض، برزلی. (د
 امامانو د قبیلې برزلی پلار نیکه په جلعاد کښې د برزلی د قبیلې یوه ښځه واده
 کړې وه او د خپل سخر د قبیلې نوم یې وړې وو.) هغوی دا نه شوه ثابتولې چې
 د هغوی پلار نیکه څوک وو، نو په دې وجه هغوی امامان نه شول منلې کېدې.
 (٦٥) یهودی حکمران هغوی ته وئیلی وو چې هغوی تر هغې پورې خدای پاک ته
 پېش کړې شوي خوراک نه شی خوړلې چې ترڅو پورې امام اوریم او تمیم نه
 وی استعمال کړې. (٦٦-٦٩) کوم کسان چې د جلاوطني نه راواپس شول هغوی
 ټول په شمېر کښې دوه څلوېښت زره درې سوه او شپېته کسان وو. د هغوی
 ښځې او نران نوکران په شمېر کښې اووه زره درې سوه او اووه دېرش وو، ښځې
 او نران موسیقاران دوه سوه او پینځه څلوېښت، آسونه اووه سوه او شپږ دېرش،

قچر دوه سوه او پینځه څلوېښت، اوبنان څلور سوه او پینځه دېرش، خرونه شپږ زره اووه سوه او شل. (٧٠-٧١) دېرو خلقو په هغه چنده ورکولو کبني مدد کولو چې د خدای پاک د کور د بیا جوړولو باندې خرچ شوې وه: حکمران اته کلو سره زر ورکړل، پنځوس جامونه چې د خدای پاک په کور کبني استعمال شي، د امامانو دپاره پینځه سوه او دېرش چوغې، د قبیلو مشرانو یو سل او درې پنځوس کلو سره زر ورکړل، یو زر او څلور سوه او اته پنځوس کلو سپین زر، باقی نورو خلقو یو سل او درې پنځوس کلو سره زر ورکړل، یو زر او درې سوه پینځویشته کلو سپین زر، د امامانو دپاره اووه شپېته چوغې، (٧٢) امامان، لیویان، څوکیداران، سندرغاری، او څه عام خلق، د خدای پاک د کور خدمتگاران، او ټول بنی اسرائیلیان په وړو ښارونو او د یهوداه په ښارونو کبني دېره شول.

د عزرا خلقو ته شریعت لوستل

٨ تر اوومې میاشتې پورې ټول بنی اسرائیل په خپلو ښارونو کبني دېره شول. د دې میاشتې په اوله ورځ هغوی ټول په یروشلم کبني د اوبو دروازې سره دننه د جرگې په ځای کبني راغونډ شول. هغوی عزرا عالم ته وویل چې د موسی د شریعت هغه کتاب راوړی کوم چې مالک خدای بنی اسرائیلو له ورکړې وو. (٧٣) نو عزرا د شریعت کتاب هغه ځای ته راوړو او دا د اوومې میاشت اوله ورځ وه چرته چې خلق راغونډ وو. په هغوی کبني سرې، ښځې او هغه ماشومان وو چې د هغوی عمر دومره وو چې په دې باندې پوهېدل. (٧٤) هلته د دروازې سره د جرگې په ځای کبني هغه ورته د سحر وختی نه واخله تر غرمې پورې شریعت لوستلو او هغوی ټولو ورته په توجو سره غوږ اېښې وو. (٧٥) عزرا د لرگی د پایو په ممبر باندې ولاړ وو کوم چې د دې موقعې دپاره جوړ شوی وو. دا کسان د هغه بنی طرف ته ولاړ وو، متتیا، سمع، عنایا، اوریا، خلیقا، او معسیا، او دا کسان یې گس طرف ته ولاړ وو، فدايا، میسائل، ملکیا، حاشوم، حسبدانه،

زکریاه او مسلام. ﴿٥﴾ عزرا په داسې اوچت خائ باندې ولاړ وو چې ټولو خلقو لیدلې شو. چې څنگه هغه کتاب کولو کړو، نو هغوی ټول ودرېدل. ﴿٦﴾ عزرا وفرمائیل، ”د مالک خدای د لوی خدای پاک ثناء صفت دې وی.“ نو ټولو خلقو خپل لاسونه اوچت کړل او وې وئیل، ”آمین، آمین.“ هغوی په عبادت کښې ټیټ شول او په زمکه یې مالک خدای ته سجده ولگوله. ﴿٧﴾ بیا هغوی په خپلو خپلو ځایونو باندې ودرېدل، او دې لیویانو ورته د شریعت تشریح وکړه، یسوع، بانی، سریاه، یمین، عقوب، سبتی، هودیه، معسیاه، قلیتاه، عزریاه، یوزید، حنان او فلایاه. ﴿٨﴾ هغوی ورته د خدای پاک شریعت ولوستلو او د دې تشریح یې ورته وکړه، چې خلق یې په مطلب باندې پوهه شی. ﴿٩﴾ کله چې خلقو ته پته ولگېده چې د شریعت مطالبه څه ده، نو هغوی په ژړا شروع وکړه. نو نحمیاه چې حکمران وو، عزرا چې د شریعت امام او عالم وو او هغه لیویانو چې د شریعت تشریح یې کوله هغوی ټولو هغه خلقو ته وفرمائیل چې، ”دا ورځ د مالک خدای ستاسو د خدای پاک دپاره مقدسه ده، نو تاسو له نۀ دی په کار چې غم یا ژړا وکړئ. ﴿١٠﴾ نو د خوراک څښاک دپاره خپلو کورونو ته لاړ شی او په خپل خوراک او میو کښې د هغه خلقو هم حصه وکړئ چې چا سره دا څیزونه نۀ وی. نن زمونږ د مالک خدای دپاره یوه مقدسه ورځ ده، نو مه خفه کېږئ. د مالک خدای خوشحالی ستاسو د طاقت بنیاد دی.“ ﴿١١﴾ نو لیویانو خلق قلاړول او ورته یې وئیل چې په داسې مقدسه ورځ خفگان مه کوئ. ﴿١٢﴾ نو ټول خلق خپلو کورونو ته لاړل او په خوشحالی سره یې خوراک څښاک وکړو او په دې خوراک څښاک کښې یې د نورو خلقو حصه هم وکړه، ځکه چې هغوی د خدای پاک کلام اورېدلې وو او په هغې پوهه شوی وو.

د جونگرو اختر

﴿١٣﴾ په ورپسې ورځ د ډلو مشران چې د هغوی امامان او لیویان هم ورسره وو، هغوی عزرا عالم له لارل چې د شریعت حکمونه زده کړی. ﴿١٤﴾ هغوی ته دا پته

ولگېده چې هغه شريعت دا حُکم کوی کوم چې مالک خُدائ د موسی په ذریعه ورکړے وو چې د جونگړو د اختر په دوران کښې دې بنی اسرائیلیان په جونگړو کښې اوسپری. (۱۵) نو هغوی ورته دا اَصُول وښودل او ټول یې یروشلم او نورو وړو او غټو ښارونو ته ولېږل، ”غرونو ته لار شے او د اختر، د زیتونو، د کجورو او د هغه نورو ونو لښتې راوړئ چې سورے جوړوی، چې د هغه اَصُولو په مطابق جونگړې جوړې کړو چې د شريعت په کتاب کښې لیکلے شوی دی.“

(۱۶) نو خلقو خانگې راوړې او د خپلو کورونو په چتونو، په خپلو صحنونو کښې، د خُدائ پاک د کور په دربار کښې او د اِفرائیم دروازې او د اویو دروازې سره د جرگې په عوامی ځایونو کښې یې جونگړې جوړې کړې. (۱۷) هغه ټول خلق کوم چې د جلاوطنۍ نه واپس راغلی وُ هغوی جونگړې جوړې کړې او په هغې کښې اوسېدل او هر یو کس جذباتی او خوشحاله وو. د نون زوی یشوع د وخت نه پس داسې نه وُ شوی. (۱۸) د اختر د وپرومبې ورځې نه واخله تر آخری ورځې پورې هغوی هره ورځ د خُدائ پاک د شريعت یوه حصه لوستله. هغوی اووه ورځې دا اختر وکړو او په اتمه ورځ د اختر د ختمېدو اجتماع وشوه، هم هغه شان لکه څنگه چې په شريعت کښې لازمی شوی وُ.

د خلقو د خپلو گناهونو اقرار کول

۹ (۱) هم د هغه میاشتي په څلیریشتمه ورځ بنی اسرائیل راغونډ شول، او روژه یې نیولې وه، د ټاپ جامې یې اغوستې وې او په خپلو سروونو باندې یې خاورې اچولې وې. (۲) ټولو بنی اسرائیلو د پردی وطن د خلقو نه ځانونه جدا کړی وُ. بیا هغوی ودرېدل او د هغه گناهونو اقرار شروع کړو کوم چې هغوی او د هغوی پلار نیکه کړی وُ. (۳) تقریباً درې گینتې هغوی ولاړ وُ او د مالک خُدائ د هغوی د خُدائ پاک قانون ورته ولوستلے شو او ورپسې درې گینتې هغوی د خپلو گناهونو اقرار وکړو او د مالک خُدائ د خپل خُدائ پاک عبادت یې وکړو. (۴) هلته د لیویانو په ممبر باندې دا کسان ولاړ وُ، یشوع، بانی، قدمی اېل،

شبنياہ، بُنی، سربياہ، بانی او کنعناہ. هغوی مالک خدای خپل خدای پاک ته په چغو چغو وژړل. (۵) د لیویانو دې مشرانو خلقو ته آواز وکړو، یشوع، قدمی اېل، بانی، حسبنياہ، سربياہ، هودياہ، شبنياہ او فتحياہ، او هغوی ووئیل: ”پاخئی او د مالک خدای ستاسو د خدای پاک ثناء صفت وکړئ، د هغه ثناء صفت همپشه همپشه کوئ. د هغه د شان شوکت والا نوم دې برکتناک وی، دا دې د ټولو صفتونو او برکتونو نه اوچت وی.“

د اقرار دُعا

(۶) او بیا بنی اسرائیلو دا دُعا وکړه، ”مالکه خدایه، یواخې ته مالک خدای یې، تا آسمانونه او د آسمان ستوری جوړ کړی دی. تا زمکه او سمندر او په دې کبني هر څه جوړ کړی دی، تا هر څیز له ساه ورکړې ده. آسمانی مخلوق تا ته سجده کوی او ستا عبادت کوی. (۷) مالکه خدایه، خدایه پاکه، تا ابرام غوره کړو، او تا هغه د بابل ښار اُور نه راوویستلو، تا د هغه نوم ابراهیم ته بدل کړو. (۸) تا ته پته ولگېده چې هغه ستا وفادار دے، نو تا د هغه سره یو لوظ وکړو. دا لوظ چې د کنعانیانو مُلک به ورکوي، د حتیانو او اموریانو مُلک، د فرزیانو، یوسیانو او جرجاسیانو مُلک، چې هغه به داسې یو مُلک وی چې د هغه اولاد په کبني اوسیری. تا خپله وعده ځکه پوره کړه چې ته وفادار یې. (۹) تا وکتل چې زمونږ پلار نیکه په مصر کبني څومره کړېدلی ؤو، تا د بحر قُلم سره د هغوی د مدد دپاره فریاد واورېدو. (۱۰) تا د فرعون خلاف عجیبه معجزې وکړې، دا معجزې د هغه افسرانو او د هغه مُلک د خلقو خلاف وې، ځکه چې تا ته پته وه چې هغوی ستا په خلقو باندې څومره ظلم کولو. تا هغه شُهرت حاصل کړو چې تر ننه پورې یې لرې. (۱۱) تا د خپلو خلقو دپاره په دریاب کبني لار جوړه کړه او هغوی دې په اوچه زمکه باندې تېر کړل. او چې څوک ورپسې ؤو نو هغوی په ژورو اوبو کبني پُوب شول، داسې لکه چې یو غضبناک سمندر کبني کانېه پوښی. (۱۲) د ورپسې د ستنې په ذریعه تا هغوی د ورځې په وخت بوتلل، او د شپې په وخت دې

د اور د سنتي په ذريعه د هغوی په لار کښې رڼا جوړوله. (۱۳) د سینا غر سره ته د آسمان نه راکوز شوې، تا د خپلو خلقو سره خبرې وکړې او هغوی ته دې انصاف قانون او بڼه اصول وښودل. (۱۴) تا هغوی ته وښودل چې ستا د سبت ورځ مقدسه وگڼي، او تا د خپل خدمت کوونکی موسی په ذريعه هغوی له خپل قانون ورکړو. (۱۵) کله چې هغوی اوږی وُو، نو تا هغوی له د آسمان نه روتی ورکړه، او چې کله هغوی تږی وُو نو تا د یو کانی نه هغوی له اویه ورکړې. تا هغوی ته وویل چې هغه مُلک قبضه کړئ د کوم چې تا هغوی له د ورکولو وعده کړې وه. (۱۶) خو زمونږ پلار نیکه مغروره او ضدیان شول او ستا د حکمونو د منلو نه یې انکار وکړو. (۱۷) هغوی نافرمانی وکړه، تا چې کومې معجزې کړې وې هغه یې هېرې کړې. په خپله سرکشی کښې هغوی یو مشر خوښ کړو چې د مصر غلامی له یې واپس بوځی. خو ته بڅښونکے خدای پاک یې، ته مهريان او مینه کوونکے یې، زر نه غصه کېږې. ستا رحم لوی دے، تا هغوی پرې نه ښودل. (۱۸) هغوی د سخی په شکل کښې یو بُت جوړ کړو او وې وئیل چې دا هغه خدای دے چې تاسو یې د مصر نه راوویستلی. مالکه خدایه، هغوی ستا څومره بی عزتی وکړه. (۱۹) خو هغوی دې هلته په صحرا کښې پرې نه ښودل، ځکه چې ستا رحم پېر لوی دے. تا نه د ورځې او نه د اور ستن لرې کړه چې د شپې او ورځې یې ورته لار ښودله. (۲۰) تا د خپل نېک روح په ذريعه د هغوی لارښودنه وکړه، تا هغوی له د خوراک دپاره من ورکولو او د څښلو دپاره دې اویه ورکولې. (۲۱) په صحرا کښې په ټولو څلوېښتو کالو کښې چې هغوی ته د څه ضرورت وو د هغې هر څه بندویست دې ورله وکړو، د هغوی جامې هیڅکله زړې نه شوې، او د هغوی پښې ونه پرسېدلې. (۲۲) په قومونو او بادشاهو فتح کولو کښې تا د هغوی مدد کولو، او تا خپل خلق په هر ځای کښې آباد کړل. هغوی د حسبون مُلک فتح کړو، چرته چې سیحون بادشاهی کوله، او د بسن مُلک، چرته چې عوج بادشاه وو. (۲۳) تا هغوی له دومره بچی ورکړل لکه چې په آسمان کښې څومره ستوری دی، او تا هغوی راوستل چې هغه مُلک قبضه کړی او هلته اوسپړی هغه مُلک

کوم چې تا د هغوی پلار نیکه له د ورکولو وعده کړې وه. (۲۴) هغوی د کنعان مُلک قبضه کړو، هلته چې کوم خلق اوسېدل ته په هغوی باندې غالب راغلې. تا خپلو خلقو له هغه طاقت ورکړو چې د هغوی سره هغه شان کار وکړی چې خه یې خوبه وی څوک چې د کنعان بادشاهان او خلق و. (۲۵) ستا خلقو د پخو دېوالونو بشارونه قبضه کړل، چې آباډه زمکه، د دولت نه پک کورونه ونیسی، هغه کوهی چې د مخکښې نه کنستلې شوی دی، د زیتونو ونې، د مېوو ونې او د انگورو باغونه. هغوی په مړه خېټه خوراک کولو او غټ شول، تا چې کوم ښه خیزونه هغوی له ورکړی و او د هغه هر خه نه یې خوند اخستلو. (۲۶) خو ستا خلقو سرکشی وکړه او ستا نافرمانی یې وکړه، هغوی ستا قانون ته شا کړه. هغوی به هغه پېغمبران وژل چې خبردارې یې ورکولو، کومو چې ورته فرمائیل چې تا ته واپس راوگرځی. هغوی ستا خلاف لویه گستاخی کوله، (۲۷) نو تا هغوی خپلو دشمنانو ته حواله کړل. په خپلو تکلیفونو کښې هغوی تا ته د مدد دپاره چغه کړه، او په آسمان کښې تا د هغوی فریاد واورېدو. د خپل لوی رحم په وجه تا هغوی له خلاصونکی ورولبړل چا چې هغوی د دشمنانو نه بچ کړل. (۲۸) کله به چې خبر شو، نو هغوی به ستا خلاف بیا گناه وکړه، او تا یو ځل بیا هغوی دشمنانو ته حواله کړل. خو کله چې هغوی تویه وویستله او سوال یې وکړو چې هغوی بچ کړې، نو په آسمان کښې تا وخت په وخت د هغوی سوال اورېدو او تا د خپل لوی رحم په وجه هغوی بچ کول. (۲۹) تا هغوی له خبردارې ورکړو چې ستا قانون ته بیا راوایس شی، خو په غرور سره هغوی ستا قانون و نه منلو، اگر چې ستا د قانون منل د ژوند لاره ده. هغه د سخت زړه او ضدیانو خلقو نافرمانی وکړه او تا ته یې غوږ نه نیولو. (۳۰) پېر کالونه تا هغوی ته صبر کولو. تا د خپلو پېغمبرانو په ذریعه هغوی له خبردارې ورکولو، خو ستا خلقو غوږ نه نیولو، نو تا هغوی نورو قومونو ته حواله کړل چې فتح یې کړی. (۳۱) خو ستا د لوی رحم په وجه، تا هغوی نه پرېښودل او نه دې تباہ کړل. ته رحمان او رحیم خدای پاک یې. (۳۲) اے خدایه پاکه، زمونږ خدایه پاکه، ته څومره لوی یې، ته څومره د رعب والا

او طاقتور پي. ته په وفاداري سره خپل لوظ پوره کوي. د هغه وخت نه کله چې د اسور بادشاهانو په مونږ ظلم کولو، تر اوسه پورې، مونږ څومره کړېدلي يو. زمونږ بادشاهان، زمونږ مشران، زمونږ امامان او زمونږ پېغمبران، زمونږ پلار نيکه او زمونږ ټول خلق کړېدلي دي. مونږ چې څومره کړېدلي يو نو هغه مه هېروه. (۳۳) تا ښه وکړل چې مونږ له دې سزا راکړه، اگر چې مونږ گناه هم کړې ده، خو تا مونږ سره انصاف وکړو. (۳۴) زمونږ بادشاهانو، زمونږ مشرانو او زمونږ امامانو، زمونږ پلار نيکه ستا قانون نه دے منلے. هغوى ستا قانون او خبرداري ته غوږ نه نيولو. (۳۵) که څه هم چې د هغوى په بادشاهي کښې تا هغوى له لوى برکت ورکړے وو، کله چې هغوى په هغه کولو او آباد ملک کښې اوسېدل کوم چې تا هغوى له ورکړے وو، خو بيا هم هغوى د گناه نه راونه گرځېدل او نه يې ستا خدمت کړے وو. (۳۶) نو مونږ تر اوسه په هغه ملک کښې غلامان يو چې تا زمونږ پلار نيکه له ورکړے وو، چې د هغې په مېوه او پېداوار باندې مزې وکړي. (۳۷) چې زمکه څه پېدا کوي نو هغه بادشاهانو له ځي چې زمونږ د گناه په وجه تا په مونږ باندې مقرر کړي دي. هغوى زمونږ او زمونږ د څارو سره هغه څه کوي چې څه يې خوښه وي، او مونږ په يوه سخته پرېشاني کښې يو.

د خلقو يوه معاهده کول

(۳۸) ”چې دا هر څه شوي دي نو مونږ بنی اسرائیلیان دا پخه لیکلي معاهده کوو او زمونږ مشران، ليويان او زمونږ امامان به په دې باندې خپل مهرونه ولگوي.“

۱۰ (۳۹) کومو کسانو چې دستخطونه وکړل هغوى دا وو: د حکلیاه زوى نجمیاه حکمران. صدقیاه، (۴۰-۳۸) شرایاه، عزریاه، یرمیاه، فشحور، امریاه، ملکیاه، حطوش، شبنیاه، ملوک، حارم، مریموت، عبدیاه، دانیال، جنتون،

باروک، مسلام، ابياہ، ميامين، معزياہ، بلجی او سمعياہ. (۹-۱۳) ليويان: د ازنياہ زوی يشوع، د حنّاد د قبيلې بنوئی، قدمی اہل، شبنياہ، هودياہ، قليتاه، فلاياہ، حنان، ميکا، رحوب، حسيباہ، زکور، سربياہ، شبنياہ، هودياہ، بانی او بنينو. (۱۴-۲۷) د خلقو مشران: پرعوس، پخت موآب، عيلام، زتو، بانی، بُنی، عزجاد، ببی، ادونياہ، بگوي، عدین، اطير، حزقياہ، عزور، هودياہ، حاشوم، بضی، خاریف، عنّتوت، نوبی، مگفيعاس، مسلام، حزير، مشيزب ایل، صدوق، يدوع، فلطياہ، حنان، عناياہ، هوسيع، حنّياہ، حسوب، هلوحيس، فليحا، سوييق، رحوم، حسبناہ، معسياہ، اخياہ، حنان، عنان، ملوک، حارم او بعنہ.

د لوظ ليک

(۲۸) مونږ يعنی بنی اسرائیلو، امامانو، ليويانو، څوکيدارانو، سندرغاړو، د خدای پاک د کور خدمتگارانو او هغه نورو ټولو خلقو د خدای پاک د قانون د تابعداری په بنياد خپل ځانونه د پردی ملک د هغه خلقو نه جدا کړی و او کوم چې زمونږ په ملک کېني اوسېدل. مونږ د خپلو بنځو او د هغه ټولو بچو سره د کومو عمر چې پوهېدو ته رسېدلې دے، (۲۹) مونږ د خپلو مشرانو سره په يو قسم کولو کېني شریک شو او ومو وئیل چې مونږ که قسم مات کړو نو په مونږ دې لعنت وی او دا چې مونږ به د خدای پاک د قانون په مطابق خپل ژوند تېروو، هم هغه قانون کوم چې خدای پاک د خپل خدمت کوونکی موسی په ذریعہ راکړے وو، چې مونږ به هغه هر څه منو چې مالک خدای زمونږ خدای پاک یې حکم راکوی، او چې مونږ به د هغه ټول قانون او اصول منو. (۳۰) مونږ دا وعده وکړه چې د هغه ملک د غېرو قومونو خلقو له به خپلې لويه نه وړکوو او د هغوی لويه به خپلو زامنو ته نه واده کوو. (۳۱) که د پردی ملک خلق څه غله یا بل هر څيز هم د سبت یا په بله هره مقدسه ورځ په مونږ باندې د خرڅولو دپاره راوړی، نو مونږ به یې د هغوی نه نه اخلو. په هر اووم کال به مونږ زمکه نه کرو او ټول قرضونه به معاف کوو. (۳۲) زمونږ هر يو کس به هر کال پينځه گرامه سپين زر د خدای پاک

د کور د خرچې دپاره په چنده کښې ورکوی. (۳۳) مونږ به د خُدائ پاک د کور د عبادت دپاره د دې څيزونو بندوبست کوو، مقدسه روتی، د هرې ورځې د غلې نذرانه، هغه خُناور چې هره ورځ د قربانۍ په توگه سوزولې شي، د سبت د ورځو، د نوې میاشتي د اختر او د نورو اخترونو دپاره مقدسې نذرانې، د بنی اسرائیلو د گناه کفارې دپاره نذرانې او هغه بل هر یو څيز چې د خُدائ پاک په کور کښې یې ضرورت وی. (۳۴) زمونږ خلق، امامان او لیویان به هر کال پچه اچوی چې دا معلومه کړی چې کومه یوه پله د مالک خُدائ زمونږ خُدائ پاک په قربانگاه باندې د سوزولو دپاره لرگو بندوبست کوی او دا به د قانون په مطابق وی. (۳۵) مونږ به هر کال د خپل ورومبی ربیلې شوی فصل او زمونږ په ونو کښې د ورومبی پیدا شوې مېوې یوه نذرانه د مالک خُدائ کور ته وړو. (۳۶) زمونږ د هر یو کس ورومبی پیدا شوې زوی به امامانو له د خُدائ پاک کور ته بوحو او هلته به یې د خُدائ پاک د بنودلی شوی قانون په مطابق خُدائ پاک ته وقف کوو. زمونږ د هر یو کس د غواگانو ورومبی پیدا شوې سخې او زمونږ د هر یو کس ورومبی پیدا شوې گډورې یا د چپلی بچې به هم وقف کیری. (۳۷) مونږ به هر کال امامانو له د خُدائ پاک کور ته د ورومبی ربیلې شوی فصل نه جوړې شوې پېرې او د انگورو د میو خپلې نورې نذرانې، د زیتونو تېل او هر قسم مېوې هم وړو. او مونږ به هغه هر څه نه لسمه حصه لیویانو له راوړو څه چې زمونږ په پتو کښې شوی دی، ځکه چې هغوی زمونږ په کلو کښې د دې څيزونو د راټولو ذمه وار دی. (۳۸) کله چې لسمه حصه راټولولې شي نو د هارون د اولاد امامان به لیویانو سره وی. او د هغه ټولې راټولې شوې لسمې حصې نه به لیویان لسمه حصه د خُدائ پاک د کور گودامونو ته یوسی. (۳۹) بنی اسرائیل او لیویان به د فصل، میو او د زیتونو تېلو برخې هغه گودامونو ته یوسی چرته چې د خُدائ پاک د کور سامان کېښودلې شي او چرته چې امامان، د دروازو څوکیداران او سندرغاړی حاضر وی. مونږ به زمونږ د خُدائ پاک د کور نه مخ نه اړوو.

په يروشلم کښې اوسېدونکي خلق

۱۱ ﴿۱﴾ مشران په يروشلم کښې دېره شول او باقی خلقو پچه واچوله چې د هر لسم خاندان نه يو خاندان خوښ کړی چې لار شى او د يروشلم په مقدس ښار کښې اوسېږي، خو هغه نور په خپلو ښارونو کښې اوسېدل. ﴿۲﴾ خلقو د هغه ټولو خلقو دپاره برکت وغوښتو چې کوم په رضاکارانه توگه په يروشلم کښې اوسېدل. ﴿۳﴾ د يهوداه په ښارونو کښې بنى اسرائيل، امامان، ليويان، د خدائ پاک د کور کارگران او د سليمان د نوکرانو اولاد په خپلو ښارونو کښې په خپلو جائيدادونو کښې اوسېدل. دا د يهوداه صوبې د مشرانو ښاريانو تفصيل دى کوم چې په يروشلم کښې اوسېدل: ﴿۴﴾ د يهوداه قبيلې کسان دا دى: د زکرياه نمسه او د عزياه زوى عتاياه. د هغه په آباواجداد کښې امرياه، سفتياه او محلل اېل شامل ؤو، چې د يهوداه زوى د فارص اولاد وو. ﴿۵﴾ او هم د کولحوزه نمسه او د باروک زوى معسياه. د هغه په آباواجداد کښې حزياه، عداياه، يويريب او زکرياه شامل ؤو، چې د يهوداه د زوى سيله اولاد وو. ﴿۶﴾ د فارص د اولاد څلور سوه او اته شپېته ښه تکړه سړى په يروشلم کښې اوسېدل. ﴿۷﴾ د بنيامين د قبيلې کسان دا دى: د يويد نمسه او د مسلام زوى سلو وو. د هغه په نورو آباواجداد کښې فداياه، قولاياه، معسياه، ايتي اېل او يشعياه شامل ؤو. ﴿۸﴾ د سلو نزدې خپلوان جې او سلى ؤو. ټول نهه سوه او اته ويشت بنيامينيان په يروشلم کښې اوسېدل. ﴿۹﴾ د زکري زوى يوايل د هغوى مشر وو، د هسينواه زوى يهوداه په ښار کښې دوېم مشر آفسر وو. ﴿۱۰﴾ امامان: د يويريب زوى يدعياه او يکين. ﴿۱۱﴾ شراياه زوى د خلقياه، زوى د مسلام، زوى د صدوق، زوى د مرايوت، زوى د اخيطوب، څوک چې د خدائ پاک د کور مشر امام وو. ﴿۱۲﴾ د دې قبيلې ټولو اته سوه او دوويشتو کسانو د خدائ پاک په کور کښې خدمت کولو. د فللياه نمسه او د يروحام زوى عداياه. د هغه په آباواجداد کښې امصى، زکرياه، فشحور او ملکياه شامل ؤو. ﴿۱۳﴾ د هغه د قبيلې ټول دوه سوه او دوه څلوېښت کسان د کورنو مشران ؤو. د اخزائى نمسه او د عزراېل زوى امشى. د هغه په آباواجداد

کښې امير او مسلموت شامل ؤو. (۱۴) د هغه د قبيلې يو سل او اته ويشت کسان
 ښه تکړه فوجيان ؤو. د هغوی مشر زبدي اېل وو چې د هجدوليم زوی وو. (۱۵)
 ليويان: د عزريقام نمسے او د حسوب زوی سمعياه. د هغه په آباواجداد کښې
 حسبياه او بني شامل ؤو. (۱۶) سبتی او يوزيد، د خدای پاک د کور نه د بهر کار
 مشران ؤو. (۱۷) د زبدي نمسے او د ميکا زوی متنياه چې د آسف د اولاد نه وو.
 هغه د خدای پاک په کور کښې د عبادت په وخت کښې د حمدوثناء رهنمائی
 کوله. او بقبوقياه په متنياه پسې دوېم سرے وو. د جلال نمسے او د سموع زوی
 عبا د يدوتون د اولاد نه وو. (۱۸) د يروشلم په مقدس ښار کښې ټول دوه سوه او
 څلور اتيا ليويان اوسېدل. (۱۹) د خدای پاک د کور څوکيداران: عقوب، طلmon
 او د هغوی خپلوان، ټول يو سل او دوه اويا کسان ؤو. (۲۰) نور بني اسرائيليان او
 پاتي امامان او ليويان د يهوداه په ښارونو کښې په خپلو خپلو جائيدادونو کښې
 اوسېدل. (۲۱) د خدای پاک د کور خدمتگاران د يروشلم په هغه برخه کښې
 اوسېدل چې نوم يې عوفل وو او هغوی د ضيحا او جسفا د مشري لاندې کار
 کولو. (۲۲) د ليويانو هغه مشر چې په يروشلم کښې اوسېدو هغه د حسبياه نمسے
 او د بانی زوی عزی وو. د هغه په پلارانو نيکونو کښې متنياه او ميکا شامل ؤو او
 هغه د آسف د قبيلې نه وو. دا هغه ډله وه چې د دې کسان د خدای پاک په کور
 کښې د موسيقي نمه وار ؤو. (۲۳) د دې دپاره شاهي اصول مقرر ؤو چې قبيلې به
 هره ورځ د خدای پاک د کور په موسيقي کښې مشري څنگه کوي. (۲۴) د يهوداه
 قبيلې د زارح د قبيلې د مشيزبايل زوی فتحياه د فارس په دربار کښې د بني
 اسرائيلو نمائندگی کوله.

د يروشلم نه بهر کلی

(۲۵) ډېر خلق د خپلو پټو سره نزدې په کلو کښې اوسېدل. څه کسان چې د
 يهوداه د قبيلې ؤو نو هغوی په قریت اربع، ديبون، يقبضی اېل او د دې ښارونو
 سره نزدې کلو کښې اوسېدل. (۲۶) هغوی د يشوع، مولاده او بيت فليط په ښارونو

کښې هم اوسېدل، (۲۷) او داسې په حصارسعود، بیرسبع او د دې نه گېرچاپېره کلو کښې هم اوسېدل. (۲۸) هغوی د صقلاج په ښار کښې، مقوناه او د دې نه گېرچاپېره کلو کښې، (۲۹) په عین رمون، صرعا، یرموت، (۳۰) په زنوح، عدولام او نزدې کلو کښې اوسېدل. هغوی په لکيس او په نزدې پتو کښې او په عزیزقه او د دې په کلو کښې اوسېدل. نو د یهوداه خلق د بیرسبع نه واخله د هنوم وادی پورې اوسېدل. (۳۱) د بنیامین قبیلې خلق په دې ځایونو کښې اوسېدل، جبعه، مکماس، عیاه، بیت ایل او د دې نزدې کلو کښې، (۳۲) په عنوت، نوب، عنیاه، (۳۳) حصور، راما، جیتم، (۳۴) حادید، صبوئیم، نبلاط، (۳۵) لد، اونو او په هغه وادی کښې چې چرته کاریگر اوسېدل. (۳۶) د لیویانو څه قبیلې کومې چې د یهوداه په علاقه کښې اوسېدلې وې هغوی د بنیامین د خلقو سره اوسېدو دپاره ولېږل شول.

د امامانو او لیویانو تفصیل

۱۲ (۱) دا د هغه امامانو او لیویانو تفصیل دے کوم چې د شلتی اېل زوی زربابل او د مشر امام یشوع سره د جلاوطنۍ نه راواپس شول. (۲) - (۷) امامان دا و: شرایاه، یرمیا، عزرا، امریاه، ملوک، حطوش، سکانیاه، رحوم، یرموت، عدو، جنتو، ابیاه، میامین، معدیاه، بلجاه، سمعیاه، یویریب، یدعیاه، سلو، عموق، خلیقیا، او یدعیاه. د یشوع په وخت کښې دا سړی د خپلو ملگرو امامانو مشران و. (۸) لیویان: دا کسان د شکر گزارۍ حمدوثناء مشران و، یشوع، بنوئی، قدمی اېل، سربیا، یهوداه او متیاه. (۹) دې کسانو ورسره آواز نیولو، بقبوقیاه، عنی او د هغوی ملگرو لیویانو.

د مشر امام یشوع اولاد

(۱۰) یشوع د یو یقیم پلار وو، یو یقیم د ایاسب پلار وو، ایاسب د یویدع پلار وو، (۱۱) یویدع د یونتن پلار وو، او یونتن د یدوع پلار وو.

د امامانو د قبیلو مشران

٢١-٢٢) کله چې یو یو یو یو یو یو یو، نو دا امامان د امامانو د قبیلې مشران و: د شرایاه قبیلې امام مرایاه، د یرمیاہ قبیلې امام حنیاہ، د عزرا قبیلې امام مسلام، د امریاه قبیلې امام یهوحنان، د ملکو قبیلې امام یونتن، د شبنيہ قبیلې امام یوسف، د حارم قبیلې امام عدنا، د مرايوت قبیلې امام حلقی، د عدو قبیلې امام زکریاہ، د جنتون قبیلې امام مسلام، د ابیاه قبیلې امام زکری، د مینامین قبیلې امام هم وو. د معدیاه قبیلې امام فلطی، د بلجاء قبیلې امام سموع، د سمعیاه قبیلې امام یونتن، د یویریب قبیلې امام متنی، د یدعیاه قبیلې امام عزی، د سلی قبیلې امام قلی، د عموق قبیلې امام عبر، د خلیقہ قبیلې امام حسبیاه، د یدعیاه قبیلې امام ننتی ایل.

د امامانو او لیویانو د کورنو حساب

٢٢) کله چې ایاسب، یویدع، یوحانان او یدوع مشران امامان و نو د لیویانو د مشرانو فهرست تیار شو او هم داسې د فارس بادشاه داریوس په زمانه کبني د امامانو د کورنو د مشرانو حساب کتاب ساتلے شوے وو. ٢٣) د ایاسب نمسی د یوحانان وخت پورې د لیویانو د کورنو مشرانو حساب کتاب د تاریخ په کتاب کبني لیکلے شو.

د خدائ پاک په کور کبني ذمه واری

٢٤) دا د لیویانو د کورنو مشران دی: حسبیاه، سریباه، یشوع، بنوئی، قدمی ایل. په هغه وخت کبني به دوو پلو یو بل ته مخامخ نمبر په نمبر د خدائ پاک ثناء صفت کولو او د هغه شکر به یې ادا کولو. دا به یې د هغه اصولو په مطابق کول کوم چې د خدائ پاک خدمت کوونکی داؤد بادشاه ورته بشودلی و. ٢٥) د

خُدائِ پاک د کور دا خوکیداران د خُدائِ پاک د کور د دروازو سره د گودامونو مشران ؤو: متنياه، بقبوقياه، عبدياه، مسلام، طلْمون او عقوب. (۲۶) دا خلق د يوصدق نمسی او د يشوع زوئ يويقيم په وخت کبني هلته اوسېدل او د نحمياه حکمران په وخت کبني او د عزرا په وخت کبني چې امام او د شريعت عالم وو.

د نحمياه د بناړ دېوالونه وقف کول

(۲۷) کله چې د يروشلم د بناړ دېوال وقف کېدلو، نو ليويان د هغه ټولو خايونو نه راوستلې شول چرته چې هغوي اوسېدل، هغوي د دې دپاره راوستلې شول چې د وقف کېدو په جشن کېني د شکر گزاري د سندرو سره او د چمتو او بينجو د موسيقي سره شريک شي. (۲۸) د ليويانو کورنو سندرغاړي د هغه علاقې نه راغونډ شول چرته چې هغوي اوسېدل. هغوي د يروشلم گېرچاپېره علاقې نه او د نطوفه نه گېرچاپېره د وړو بناړونو نه، (۲۹) او د بيت جلال، جبعه او عزماوت نه راغلل. (۳۰) امامانو او ليويانو د خپلو خانونو، خلقو، د دروازو او د بناړ د دېوال دپاره د پاکوالي رسم ادا کړو. (۳۱) ما د دېوال دپاسه د يهوداه مشران راغونډ کړل او هغوي مي د دوو لويو پلو مشران مقرر کړل چې د بناړ نه گېرچاپېره روان شي او د خُدائِ پاک شکر ادا کوي. اوله پله د دېوال دپاسه بڼي طرف ته د پېران دروازي طرف ته لاړه. (۳۲) هوسعياه د سندرغاړو نه وروستو روان شو، چې د يهوداه نيم مشران ورپسې ؤو. (۳۳-۳۵) دا امامان ورپسې روان شول چې بيگلي يې غږولې: عزرياه، عزرا، مسلام، يهوداه، بنيامين، سمعياه او يرمياه. ورپسې زكرياه زوئ د يونتن، زوئ د سمعياه، زوئ د متنياه، زوئ د ميکاياه، زوئ د زکور، زوئ د آسف راغله. (۳۶) په هغه پسې د هغه د قبيلې نور کسان ؤو: سمعياه، عزراپل، مللي، جليلي، ماعي، نتني ايل، يهوداه او حناني. هغوي ټولو د موسيقي هغه شان خيزونه روان کړي ؤو کوم چې د خُدائِ پاک خدمت کوونکي داؤد بادشاه غږول. عزرا عالم د دې جلوس نه وړاندې روان وو. (۳۷) د فوارې د دروازي سره هغوي په هغه پورې باندې وختل کومې چې د داؤد بناړ ته تلې وې، د

داؤد د محل نه تېر شول او د بنار نمرخاته طرف ته د اوبو دروازې سره دېوال ته واپس شول. (۳۸) د هغه کسانو بله پله کومو چې شکريه ادا کوله د دېوال د سره گس طرف ته لاړل او نيم خلق ما سره ورپسې روان ؤو. مونږ د تنور د مينارې نه تېر شو او پلن دېوال ته لاړو، (۳۹) او د هغه خائ نه مونږ د افرائيم دروازې نه، يسانه دروازې نه، د کبانو دروازې نه، د حنن ايل مينارې او د سلو مينارې نه روان ؤو او د گڼو دروازې ته لاړو. او مونږ خپل تگ د خدائ پاک د کور دروازې سره نږدې بس کړو. (۴۰) هغه دواړه پلو کومو چې د خدائ پاک شکر ادا کولو هغه د خدائ پاک د کور علاقې ته ورسېدلې. زه هم د مشرانو نيمې قبيلې سره وم، (۴۱) زما په پله کبني دا امامان شامل ؤو، چې هغوی بيگلي غږولې: الياقيم، معسياه، مينامين، ميکيايه، اليوعيني، زکرياه او حننياه. (۴۲) او په هغوی پسې معسياه، سمعياه، الي عزر، عزي، يهوحنان، ملکيايه، عيلام او ايصر روان ؤو. د دې حمد ويوونکو مشري ازرخياه کوله او په اوچت آواز يې سندرې وئيلې. (۴۳) په هغه ورځ باندې ډېرې نذرانې پېش کړې شوې او د خلقو زړونه د خوشحالي نه پک ؤو ځکه چې خدائ پاک هغوی ډېر خوشحاله کړي ؤو. بنځې او ماشومان په دې جشن کبني شريک ؤو او چې هغوی کوم شور جوړ کړي وو نو هغه تر لرې لرې پورې اورېدې شو.

د خدائ پاک د کور انتظام

(۴۴) په هغه وخت کبني خه سړي د هغه گودامونو مشران مقرر شوي ؤو، چرته چې د خدائ پاک د کور دپاره څيزونه کبنيودلې شول، په دې کبني نذرانه، وپرومبې پېدا شوې غله او لسمه حصه. دا سړي د مختلفو بنارونو سره نږدې پتو نه د برخو راغونډولو نمه وار ؤو. دا برخي د قانون په مطابق د امامانو او ليويانو دپاره وې. د يهوداه ټول خلق د امامانو او ليويانو نه خوشحاله ؤو. (۴۵) هغوی د پاکوالي رسمونه او هغه نور رسمونه ادا کول د کومو چې خدائ پاک حکم ورکړي وو. د خدائ پاک د کور موسيقارانو او څوکيدارانو هم خپله نمه واری د

هغه اصولو په مطابق سر ته رسوله کوم چې داؤد بادشاه او د هغه زوی سلیمان جوړ کړی ؤو. (۴۶) ډېر وخت مخکښې د داؤد بادشاه او آسف موسيقار د وخت، موسيقارانو د خدای پاک د ثناء صفت کولو او د شکر گزاری مشري کړې وه. (۴۷) د زبابل او نجمیاه په زمانه کښې به ټولو بنی اسرائیلو هره ورځ د خدای د کور د سندرغاړو او څوکیدارانو ضرورتونه پوره کول. لیویانو ته به هغه برخه ورکولې کېدله کومه چې هغوی دپاره مقرر وه او لیویانو به د هغې نه امامانو له هغه برخه ورکوله کومه چې د هغوی دپاره مقرر وه.

د بنی اسرائیلو نه د بل ملک خلق جدا کول

۱۳ (۱) کله چې د موسی شریعت خلقو ته په اوچت آواز لوستلې شو، نو هغوی دې آیاتونو ته راغلل چې وای، یو عمونی او موآبی ته به هم دا اجازت نه وی چې د خدای پاک په پله کښې داخل شی. (۲) دا د هغې په وجه کله چې بنی اسرائیل د مصر نه بهر په لار روان ؤو نو عمونیانو او موآبیانو هغوی له اوبه او روتی نه وه ورکړې. او د دې په خای بلعام له یې پېسې ورکړې چې په بنی اسرائیلو باندې لعنت ووائی، خو زمونږ خدای پاک هغه لعنت په برکت بدل کړو. (۳) کله چې بنی اسرائیلو دا حکم واورېدو نو هغوی د قوم نه د پردی ملک ټول خلق وویستل.

د نجمیاه اصلاحات

(۴) ایاسب امام کوم چې د خدای پاک د گودامونو مشر وو، هغه د ډېرې مودې نه د طویبیه ملگرې وو. (۵) هغه طویبیه له دا اجازت ورکړو چې یوه لویه کوټه استعمالوی چې به مخکښې په کښې د غلې نذرانو او خوشبویی نذرانو د جمع کولو او د خدای پاک په کور کښې د استعمالېدونکي سامان دپاره، د امامانو د نذرانو دپاره، د غلې د لسمې حصې، د میو او د زیتونو هغه تېلو دپاره مخصوصه

وه کومه به چې لیویانو، د خُدای پاک د کور موسیقارانو او د خُدای پاک د کور
 څوکیدارانو دپاره وه. (۶) کله چې داسې کېدل، نو زه په یروشلم کېنې نه وم،
 ځکه چې د بابل بادشاه ارتخششتا د بادشاهی په دوه دېرشم کال زه هغه له واپس
 ورغله وم چې خبر ورورسوم. څه وخت وروستو ما ته د هغه نه اجازت ملاو
 شو چې واپس یروشلم ته تلې شی. (۷) کله چې یروشلم ته راواپس شوم نو ما ته
 د دې بدعملی پته ولگېده چې ایلاسب طویبیا له اجازت ورکړې دې چې د
 خُدای پاک په کور کېنې یوه کوټه استعمالوی. (۸) زه سخت غصه شوم او د
 طویبیا ټول سامان مې بهر وغورزولو. (۹) ما حکم ورکړو چې د کوټو د پاکوالی
 رسم دې ادا کړې شی او د خُدای پاک د کور د سامان، د غلې نذرانې او
 خوشبوئی دې بیا واپس په خپل ځای باندې کېنودلې شی. (۱۰) ما ته دا پته هم
 ولگېده چې د خُدای پاک د کور موسیقاران او نور لیویان د یروشلم نه تلی دی او
 خپلو پټو ته واپس شوی دی، دا ځکه چې خلقو هغوئ له دومره خوراک ورکولې
 نه شو چې گزاره ورباندې کېدله. (۱۱) ما آفسران ورتل او ورته مې ووئیل چې د
 خُدای پاک د کور خیال ولې نه دې ساتلې شوې. او ما لیویان او موسیقاران
 واپس د خُدای پاک کور ته راوستل او بیا مې په کار لگیا کړل. (۱۲) بیا ټول بنی
 اسرائیلیان یو ځل بیا شروع شول چې د خُدای پاک د کور گودامونو ته خپل د
 غلې لسمه حصه، مې او د زیتونو تېل راوړی. (۱۳) ما دا سپری د گودامونو
 مشران مقرر کړل: شلمیاه، چې یو امام وو، صدوق، چې د شریعت یو عالم وو،
 او فدایاه لیوې. د متنیاه نمسه او د زکور زوئ حنان د هغوئ مددگار وو. دا
 اعتباری کسان وو، او د هغوئ دا ذمه واری وه چې په لیویانو باندې د سامان په
 تقسیمولو کېنې د ایمانداری نه کار واخلي. (۱۴) زما خُدایه پاکه، یاد ساته دا هر
 څه چې ما ستا د کور او د دې د عبادت دپاره کړی دی او دا مه هېروه. (۱۵) په
 هغه وخت کېنې ما ولیدل چې په یهوداه کېنې خلقو د سبت په ورځ د انګورو
 لنگری استعمالوله. او نورو په خپلو خرونو باندې غله، مې، انګور، اینځر او نور
 څیزونه بار کول او یروشلم ته یې وړل، ما هغوئ له خبردارې ورکړو چې د سبت

په ورځ دې هیڅ نه خرڅوی. (۱۶) د صور ښار څه خلق په یروشلم کښې اوسېدل
 او هغوی کبان او د هر قسم سامان ښار ته د دې دپاره راوړو چې د سبت په ورځ
 یې زمونږ په خلقو باندې خرڅ کړی. (۱۷) ما د یهوداه مشران ورتل او ورته مې
 ووئیل، ”تاسو خپل دې بد عمل ته وگورئ. تاسو د سبت د ورځې سپکاوې کوئ.
 (۱۸) دا بلکل هم هغه کار دے چې خدای پاک پرې ستاسو پلار نیکه له سزا
 ورکړه چې کله هغه په ښار باندې تباهی راوسته. او تاسو نور زور هم کوئ چې د
 بنی اسرائیلو په ملک باندې د خدای پاک نور قهر هم نازل شی ځکه چې د سبت
 د ورځې سپکاوې کیري.“ (۱۹) نو ما حکم ورکړو چې د هر سبت د شروع کېدو
 نه وړاندې د ښار دروازې په ماښامی کښې بندولې شی او د سبت د ورځې د
 ختمېدو نه وړاندې دې نه شی کولولې. ما خپل یو څو سړی په دروازو باندې د
 دې دپاره ودرول چې دا خبره یقینی شی چې د سبت په ورځ به ښار ته هیڅ هم نه
 شی راوړلې. (۲۰) یو یا دوه ځل سامان خرڅوونکو او سوداگرو د خالی شپه د
 ښار د دېوالونو نه بهر تېره کړه. (۲۱) ما هغوی له خبردارۍ ورکړو، ”تاسو د دې
 دېوال سره شپه ولې تېروئ که تاسو بیا داسې وکړل، نو زه به تاسو خراب تراب
 کړم.“ نو د دې نه پس هغوی د سبت په ورځ بیا رانه غل. (۲۲) ما لیویانو له حکم
 ورکړو چې خپل ځانونه پاک کړئ او لاړ شی او د دروازو څوکیداری وکړئ چې
 د سبت ورځ مقدسه پاتې شی. خدایه پاکه، ما د دې دپاره هم یاد ساته او د خپلې
 لویې مینې په وجه مې بچ کړه. (۲۳) په هغه وخت کښې ما ته دا پته هم ولگېده چې
 څه یهودی سړو د اشدود، عمون او د موآب د ښځو سره ودونه کړی دی. (۲۴) د
 هغوی نیم اولاد د اشدود ژبه او یا څه بله ژبه وئیله او هغوی زمونږ ژبه نه شوه
 وئیلې. (۲۵) ما هغه سړو له خبردارۍ ورکړو، په هغوی مې لعنت ووئیلو، ومې
 وهل او وېښته مې ترې نه وویستل. بیا مې ترې نه د خدای پاک په نوم باندې دا
 قسم واخستو چې هغوی او د هغوی بچی به هیڅکله د پردی ملک د خلقو سره
 ودونه نه کوی. (۲۶) ما ورته ووئیل، ”سلیمان د پردی ملک د ښځو په وجه گناه
 وکړه. هغه داسې سړې وو چې هغه د نورو قومونو د هر یو بادشاه نه لوی وو.

خُدائِ پاک د هغه سره مینه کوله او هغه یې د بنی اسرائیلو په ټول مُلک باندې بادشاه جوړ کړې وو، خو بیا هم هغه د پردی مُلک بشخو په گناه باندې اخته کړو. (۲۷) نو مونږ به بیا د گناه کبیره داسې عمل څنگه وکړو چې د خُدائِ پاک سره بې وفائی وکړو او د پردی مُلک بشخو سره ودونه وکړو؟“ (۲۸) یویدع د مشر امام الیاسب زوی وو، خو د یویدع یو زوی د بیت حورون د ښار د سنبلط د لور سره واده وکړو، نو ما یویدع دې ته مجبور کړو چې یروشلم پرېږدی. (۲۹) خدایه پاکه، هغه راپه یاد کړه چې دې خلقو د امامت او د هغه لوظ سپکاوې څنگه وکړو چې کوم لوظ تا د امامانو او لیویانو سره کړې وو. (۳۰) نو ما خلق د پردی مُلک د هر یو څیز نه صفا کړل، ما د امامانو او لیویانو دپاره اصول ځکه جوړ کړل چې هر یو کس خپله خپله زمه واری وپېژنی، (۳۱) ما د لرگو بندوبست وکړو چې هغه به د هغه نذرانو په سوزولو کښې استعمالېدل چې کومې نذرانې به په صحیح وخت راوړلې شوې، دا کار مې هم وکړو چې خلق د خپلې وپرومبې غلې او خپلې وپرومبې پخې شوې مېوې راوړی. خدایه پاکه، دا هر څه مه هېروه او را یاد کړه.